

ວິທີເຊື່ອມໂຍງຄວາມໃນພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມ

ຄອນສະຫວັນ ຢ່າງ ແລະ ບົວລີ ປະພາຜັນ
ຄະນະອັກສອນສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ
Email: k.yang@nuol.edu.la

ຂໍ້ມູນບົດຄວາມ:	ວັນທີສົ່ງ 16/3/2025	ວັນທີປັບປຸງ 16/4/2025	ວັນທີຕອບຮັບ 30/6/2025
----------------	---------------------	-----------------------	-----------------------

ບົດຄັດຫຍໍ້

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ມີຈຸດປະສົງສຶກສາການເຊື່ອມໂຍງຄວາມທາງໄວຍາກອນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງທາງຄຳສັບໃນພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມ, ເຊິ່ງຜູ້ສຶກສາໄດ້ນຳໃຊ້ທິດສະດີການເຊື່ອມໂຍງຄວາມ (Cohesion) ເພື່ອສຶກສາບົດພະລາຊະໂອວາດທີ່ພະຍາຝ້າງຸ່ມກ່າວໃນໂອກາດສະເຫຼີມ ສະຫຼອງໄຊການສະຖາປະນາອານາຈັກລ້ານຊ້າງ. ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ: ພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມມີຄວາມເປັນເອກະພາບດ້ານຄຳສັບ ແລະ ມີໂຄງສ້າງດ້ານເນື້ອໃນ. ໃນນີ້, ວິທີເຊື່ອມໂຍງຄວາມເພື່ອໃຫ້ບົດມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ປະກອບມີ 5 ວິທີຄື: ຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານປະໂຫຍກຕໍ່ ກັນ (Lexical Cohesion), ການເຊື່ອມໂຍງທາງໄວຍາກອນ (Grammatical Cohesion), ການເຊື່ອມໂຍງທາງເນື້ອຫາ (Thematic Cohesion), ການເຊື່ອມໂຍງທາງໂຄງສ້າງ (Structural Cohesion) ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງທາງປະຫວັດສາດ (Historical Cohesion).

ຄຳສັບສຳຄັນ: ວິທີເຊື່ອມໂຍງຄວາມ, ພະລາຊະໂອວາດ ແລະ ພະຍາຝ້າງຸ່ມ.

Cohesion in the Royal Teachings of King Fa Ngum

Khonesawan Yang and Bualy Paphaphan
Faculty of Letters, National University of Laos
Email: k.yang@nuol.edu.la

Abstract

This article examines grammatical and lexical cohesion in the royal teachings of King Fa Ngum, utilizing cohesion theory to analyze the royal speech delivered on the occasion of the establishment of the Lan Xang Kingdom. The findings indicate that King Fa Ngum's royal teachings exhibit lexical unity and a well-structured content. Specifically, five methods of cohesion are identified as instrumental in

creating textual unity: 1. Lexical Cohesion, 2. Grammatical Cohesion, 3. Thematic Cohesion, 4. Structural Cohesion, and 5. Historical Cohesion.

Keywords: cohesion, royal teachings, King Fa Ngum.

ເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງບັນຫາ

ອານາຈັກລ້ານຊ້າງໄດ້ກຳເນີດບົນດິນແດນທີ່ເອີ້ນວ່າ ສຸວັນນະພູມ ເຊິ່ງເປັນສະຖານທີ່ ທີ່ມີຄືນເຊື້ອຊາດລາວ ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ພູມລຳເນົາຢູ່ແຫ່ງນີ້ມາກ່ອນແລ້ວ ບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 2,500 ປີ, ເຊິ່ງນັກຄົ້ນຄວ້າໄດ້ພິບຂໍ້ມູນທາງວັດຖຸບູຮານຫຼາຍຢ່າງ ທີ່ລ້ວນແຕ່ເປັນຫຼັກຖານພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄົນລາວເຮົາໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ດິນແດນແຫ່ງນີ້ມາແຕ່ສະໄໝບູຮານນະການແລ້ວ (ບຸນລ້ອມ ສີບຸນເຮືອງ ແລະ ຄະນະ, 2012).

ຊົນຊາດລາວໄດ້ເຂົ້າມາຕັ້ງຫຼັກປັກຖານໃນດິນແດນສຸວັນນະພູມປະເທດ ຕອນທີ່ເປັນອານາເຂດນະຄອນຫຼວງພະບາງ ຕັ້ງແຕ່ຄັ້ງຊຸນລໍ ແລະ ຕໍ່ຈາກນັ້ນມາ ກໍມີບັນດາກະສັດສະເຫວີຍລາຊະສົມບັດໃນນະຄອນຊຽງທອງສືບຕໍ່ມາ 22 ພະອົງ (ສີລາວິລາວົງ, 2019). ໜຶ່ງໃນນັ້ນ ພະຍາຝ້າງຸ່ມເຊື້ອກະສັດເມືອງຊວາ (ຫຼວງພະບາງ) ຕະກຸນຊຸນລໍແຫ່ງເມືອງແຖນ (ດຽນບຽນພູ) ສາມາດເຕົ້າໂຮມລັດຕ່າງໆ ຢູ່ສອງຝັ່ງໂຫຼ້ງແມ່ນ້ຳຂອງເຂົ້າເປັນອານາຈັກທີ່ຊື່ວ່າ ລ້ານຊ້າງ ຕໍ່ມາເອີ້ນວ່າ ລາວລ້ານຊ້າງ ເຊິ່ງມີເອກະລາດ, ເອກະພາບ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ. ນີ້ຖືວ່າເປັນເຫດການໃຫຍ່ທີ່ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດລາວ ຍ້ອນວ່າເປັນເວລາຫຼາຍສະຕະວັດຜ່ານມາແລ້ວທີ່ຄົນລາວປະກອບດ້ວຍເຜົ່າຕ່າງໆ ໄດ້ຕັ້ງຫຼັກແຫຼ່ງຢ່າງໜັ້ນຄົງຢູ່ໃນດິນແດນຕອນນີ້ ແລະ ສາມາດກໍ່ສ້າງອານາຈັກນ້ອຍໃຫຍ່ແບບພິເສດລາວ.

ການທ້ອນໂຮມລາວ ຫຼື ການສ້າງຕັ້ງອານາຈັກລາວລ້ານຊ້າງ ໃນສະໄໝພະຍາຝ້າງຸ່ມນັ້ນ ຖືວ່າເປັນເຫດການປະຫວັດສາດທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດເຫດການໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດລາວ, ເປັນບາດລ້ຽວໃຫຍ່ຂອງຊາດ, ມີການລວມຕົວກັນຈາກນະຄອນລັດ ແລະອານາຈັກເອກະເທດກະແຈກກະຈາຍ ເຂົ້າເປັນອານາຈັກລ້ານຊ້າງເອກະພາບກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ ເຮັດໃຫ້ຊາດລາວໄດ້ກາຍເປັນລັດຊາດນັບແຕ່ເວລານັ້ນເປັນຕົ້ນມາ.

ຖ້າຫາກເຫດການຄັ້ງນັ້ນຫາກມີການລວມຕົວບໍ່ສໍາເລັດຕາມເປົ້າໝາຍ ເຮົາອາດບໍ່ສາມາດຄາດເດົາຊາຕາກຳຂອງຊາດບ້ານເມືອງລາວໄດ້ຮອດປັດຈຸບັນ. ການເຕົ້າໂຮມລາວຢ່າງສໍາເລັດຜົນໄດ້ແມ່ນເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝພະຍາຝ້າງຸ່ມ. ດັ່ງນັ້ນ, ພະຍາຝ້າງຸ່ມ ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ປະຫວັດສາດຊາດລາວເຮົາ (ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະວັດທະນະທຳ, 2002).

ພາຍຫຼັງທີ່ພະຍາຝ້າງຸ່ມໄດ້ນໍາກອງທັບລົງໄປເຕົ້າໂຮມເອົາບັນດາເມືອງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກເຂດຊາຍແດນກຸງສີອະຍຸດທະຍາເຂົ້າໃນອານາຈັກລາວລ້ານຊ້າງທັງໝົດ ແລ້ວກໍມາຝັກເຊົາ ແລະ ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ວຽງຈັນ ເພື່ອກຽມສະຫຼອງໄຊໃຫຍ່ ແລະ ຈັດແຈງລະບຽບການປົກຄອງ. ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ, ເຈົ້າພະຍາເສນາອາມາດ ພ້ອມດ້ວຍເຖົ້າແກ່ປະຊາຊົນໄດ້ຈັດພິທີໄຊຍາພິເສກທົດສິງພະຍາຝ້າງຸ່ມ ຂຶ້ນເປັນເຈົ້າຊີວິດທີ່ໃຫຍ່ກວ່າເຈົ້າຊີວິດທັງຫຼາຍ ໃນອານາຈັກລາວລ້ານຊ້າງ.

ພິທີສະຫຼອງໄຊໃຫຍ່ ໄດ້ໄຂຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງທ້າຍປີ 1357 (ຕາມການພິບຫຼັກຖານທາງບູຮານ ແລະ ການຄາດຄະເນເຫດການແມ່ນຕົກຢູ່ໃນລະຫວ່າງເດືອນຈຽງຂອງລາວ) ກຳນົດ 7 ມີ້ 7 ຄົນ ເຊິ່ງເປັນການສະຫຼອງໄຊໃຫຍ່ທີ່ສຸດ. ການກະກຽມສະບຽງອາຫານຮັບໃຊ້ໃນພິທີດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໜັງສືລາວບູຮານກ່າວກັນວ່າ ໜົດຊ້າງເຖິງ 10 ເຊືອກ, ຄວາຍ 2,000 ໂຕ ແລະ ຊື່ນປາອື່ນໆອີກເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ຕົວເລກດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນການຄິດໄລ່ເອົາການສິ້ນເປືອງທັງໝົດທັງໄລຍະທີ່ກອງທັບ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ມາເຕົ້າໂຮມຢູ່ວຽງຈັນ ເພື່ອກະກຽມສະຫຼອງໄຊໃຫຍ່ດັ່ງກ່າວ, ພິທີໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢູ່ທີ່ບໍລິເວນປາກນ້ຳສັກເບື້ອງເໜືອ (ສຸເນດ ໂພທິສານ ແລະຄະນະ, 2000). ເມື່ອໄດ້ລຶກງາມຍາມດີແລ້ວ ເຈົ້າພະຍາເສນາອາມາດທັງຫຼາຍ ແລະ ເຖົ້າແກ່ປະຊາຊົນທັງມວນກໍເຊີນພະຍາຝ້າງຸ່ມເຂົ້າພິທີທົດສິງອວຍໄຊໃຫ້ພອນແກ່ພະຍາຝ້າງຸ່ມຕາມຮີດຄອງປະເພນີທີ່ມີມາແຕ່ບູຮານ, ເມື່ອສໍາເລັດພິທີການທົດສິງແລ້ວພະຍາຝ້າງຸ່ມໄດ້ກ່າວໂອວາດຕັກເຕືອນສັ່ງສອນຕໍ່ເຈົ້າພະຍາເສນາອາມາດ ຕະຫຼອດຮອດພໍ່ແມ່ເຖົ້າແກ່ປະຊາຊົນທັງມວນ.

ພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມມະຫາລາດນັ້ນມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຈາກການສຶກສາເອກະສານການຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພົບວ່າ ຜົນງານຄົ້ນຄວ້າທີ່ຜ່ານມາໄດ້ມີແຕ່ການສຶກສາລົງ

ເລິກວິເຄາະດ້ານເນື້ອໃນ ດັ່ງ ດວງໄຊ ຫຼວງພະສີ (2012) ໄດ້ວິເຄາະບົດພະລາຊະໂອວາດພະຍາຝ້າງຸ່ມວ່າ ມີເນື້ອໃນຄໍາສັ່ງ, ຄໍາຕັກເຕືອນສັ່ງສອນ ແກ່ໄພຝ້າງຸ່ມບໍລິວານ, ເຫຼົ່າທະຫານ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງພະອົງຢູ່ໃນຄວາມສະຫງົບ, ມີແບບແຜນການດໍາລົງຊີວິດ, ຮູ້ຈັກອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ກັນ ໃຫ້ມີຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະ ພ້ອມພາກັນປະຕິບັດກົດໝາຍບ້ານເມືອງ ເນື້ອໃນພະລາຊະໂອວາດ ເພິ່ນຈຶ່ງເນັ້ນໃຫ້ຮັກແພງຜູ້ຖືກປົກຄອງ.

ພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມໄດ້ກາຍເປັນຂະໜົບທໍານຽມ ຫຼື ກົດໝາຍໃນຫຼາຍລາຊາການຂອງຜູ້ປົກຄອງຕໍ່ມາ ເພາະເຫັນວ່າ ເປັນການຄຸ້ມຄອງໄພຝ້າງຸ່ມປະຊາຊົນເປັນຢ່າງດີ ບໍ່ໃຫ້ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ ຍ້ອນຄົນເປັນບໍ່ເກີດຂອງຊັບສິມບັດ (ສຸເນດ ໂພທິສານ ແລະ ຄະນະ, 2000) ໂດຍພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມຕາມສໍານວນເດີມຄວາມໝາຍຄື ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະໄດ້ເນັ້ນເຖິງລະບຽບວິໄນ ແລະ ການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບສຸກ, ຈຸດຕໍ່ມາແມ່ນເວົ້າເຖິງກົດໝາຍການຕັດສິນຄະດີ, ຈຸດທິສາມເນັ້ນເຖິງເສດຖະກິດ ໂດຍເນັ້ນວ່າຄົນແມ່ນພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນ ຕ້ອງຮັກສາຊີວິດມະນຸດ ໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຂ້າເດັດຂາດ. ໃນດ້ານວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ ພະອົງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ແມ່ທັບນາຍກອງ ເຈົ້າບ້ານຜ່ານເມືອງເອົາໃຈໃສ່ຮັກຊາດ ນີ້ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງທຸກຄົນໃນຊາດທີ່ຕ້ອງຮ່ວມແຮງກັນ ເພາະການທ້ອນໂຮມຊາດແມ່ນໄດ້ມາດ້ວຍເລືອດເນື້ອ ແລະ ຊີວິດທຸກຄົນຕ້ອງຊ່ວຍກັນຮັກສາບໍ່ໃຫ້ຕ່າງຊາດມາບຽດບຽນ. ການເນັ້ນໜັກຂອງພະອົງແມ່ນຢູ່ໃນສ່ວນທ້າຍນັ້ນກໍແມ່ນແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ການຈົງຮັກຝັກດີ, ບໍລິສຸດຜູດຜ່ອງຕໍ່ການນໍາພາ, ການສະແດງອອກນີ້ແມ່ນການນັບຖືພະເຈົ້າແຜ່ນດິນ, ຕ້ອງມີການຜັດປ່ຽນສິ່ງຜູ້ຕາງໜ້າໄປລາຍງານສະພາບການບ້ານເມືອງ ໂດຍຍົກເອົາປູ່ເຈົ້າຫຼວງໂງ່ມມາບາກົດໃນຕອນທ້າຍຂອງການກ່າວ (ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ, 2002).

ຈາກສະພາບການທີ່ກ່າວມາໃນເບື້ອງຕົ້ນນັ້ນແມ່ນເຫັນວ່າພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມບໍ່ພຽງແຕ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມສໍາຄັນດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ລະບຽບການບ້ານເມືອງ ແລະ ການປົກຄອງທີ່ດີແລ້ວ ຍັງມີການສະທ້ອນເຖິງການນໍາໃຊ້ສໍານວນພາສາທີ່ມີຄວາມໝາຍທີ່ເລິກເຊິ່ງ ເຊື່ອມໂຍງໄດ້ດີ. ສະນັ້ນ, ການສຶກສາພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນຈະສຶກສາດ້ານພາສາໂດຍມຸ່ງເນັ້ນເລື່ອງການເຊື່ອງໂຍງຂອງບົດໂດຍກົງ, ໂດຍຜູ້ສຶກສາໄດ້ວາງຈຸດປະສົງໄວ້ຄື ເພື່ອສຶກສາການເຊື່ອມໂຍງທາງໄວຍາກອນໃນພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງທາງຄໍາສັບໃນພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມ

ແນວຄິດ, ທິດສະດີ ແລະ ການວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ໃນສ່ວນແນວຄິດທິດສະດີນັ້ນ, ຜູ້ສຶກສາແມ່ນເຫັນວ່າ ການ

ເລື່ອງໂຍງແມ່ນເລື່ອງສໍາຄັນຫຼາຍ ແລະ ເຫັນວ່າ ມີນັກທົດສະດີ ຫຼາຍທ່ານໄດ້ມີທັດສະນະ ແລະ ຄວາມຄິດຕໍ່ເລື່ອງດັ່ງກ່າວເຊັ່ນ ການເຊື່ອມໂຍງຄວາມ (Cohesion) ແມ່ນອົງປະກອບທາງພາສາຕ່າງໆພາຍໃນບົດຄວາມທີ່ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຄວາມມີຄວາມເປັນ ເອກະພາບ.

ຕາມທີ່ Halliday ແລະ Hasan (1976) ໄດ້ໃຫ້ນິຍາມໄວ້, cohesion ແມ່ນການເຊື່ອມໂຍງເຊື່ອມຕໍ່ທາງຄວາມໝາຍທີ່ມີ ຢູ່ພາຍໃນບົດຄວາມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບົດຄວາມນັ້ນແຕກຕ່າງຈາກ ກຸ່ມປະໂຫຍກທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ.

ອີງຕາມແນວຄິດຂອງ Halliday ແລະ Hasan (1976) cohesion ສາມາດແບ່ງອອກເປັນປະເພດຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

1. ການເຊື່ອມໂຍງທາງໄວຍາກອນ (Grammatical Cohesion) ປະກອບມີ:

1) ການອ້າງອີງ (Reference) ໂດຍສະເພາະການໃຊ້ຄໍາ ແທນນາມ ເຊັ່ນ: ລາວ, ທ່ານ, ພວກເຂົາ, ນີ້, ນັ້ນ, ຜູ້ນ; ການ ອ້າງອີງປຽບທຽບ: ຄໍາສັບທີ່ສະແດງການປຽບທຽບ ເຊັ່ນ: ຄືກັນ, ຄ້າຍຄື, ແຕກຕ່າງ.

2) ການແທນທີ່ (Substitution) ໂດຍການໃຊ້ຄໍາສັບໜຶ່ງ ແທນຄໍາສັບອື່ນເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການຊໍ້າຄໍາ.

3) ການລະ (Ellipsis) ແມ່ນການຕັດຄໍາສັບທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ ຈາກປະໂຫຍກກ່ອນ; 4) ຄໍາເຊື່ອມ (Conjunction) ການ ເຊື່ອມໂຍງປະໂຫຍກ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມດ້ວຍຄໍາເຊື່ອມ ແລະ ຄໍາຕໍ່;

2. ການເຊື່ອມໂຍງທາງຄໍາສັບ (Lexical Cohesion) ປະກອບມີ:

- 1) ການຊໍ້າຄໍາ (Repetition);
- 2) ຄໍາທີ່ກ່ຽວພັນກັນ (Collocation);
- 3) ຄໍາທີ່ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍຄືກັນ (Synonymy);
- 4) ຄໍາທີ່ມີຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມ (Antonymy);
- 5) ຄວາມສໍາພັນແບບລວມ-ສະເພາະ (Hyponymy/Hypernymy).

ການຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ໄລຍະຜ່ານມາມີຫົວຂໍ້ຄົ້ນຄວ້າທີ່ນໍາໃຊ້ທົດສະດີການເຊື່ອມ ໂຍງຄວາມເຂົ້າໃນການສຶກສາ ເຊັ່ນ: Souksavath, P., & Rivera, M. (2023) ຊື່ ຫົວຂໍ້ ຄົ້ນຄວ້າ From Pulpit to Parliament: A Diachronic Study of Cohesion in Ceremonial Speeches in Southeast Asian Context ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາການວິວັດທະນາການຂອງການໃຊ້ ວິທີການເຊື່ອມໂຍງໃນບົດເວົ້າເປັນທາງການຂອງຜູ້ນໍາໃນເອ ເຊຍຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ຕັ້ງແຕ່ຍຸກອານານິຄົມຈີນເຖິງ ປັດຈຸບັນ (1920-2020). ການສຶກສາມຸ່ງເນັ້ນການວິເຄາະການ ປ່ຽນແປງຂອງກົນໄກການເຊື່ອມໂຍງທີ່ສະທ້ອນການປ່ຽນແປງ ທາງການເມືອງ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທໍາ. ຜົນການສຶກສາ

ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການປ່ຽນແປງທີ່ສໍາຄັນໃນການໃຊ້ວິທີ ການເຊື່ອມໂຍງຂອງຜູ້ນໍາໃນພາກພື້ນນີ້ຕາມຍຸກສະໄໝ. ໃນຍຸກ ອານານິຄົມ, ບົດເວົ້າມີການໃຊ້ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ອີງໃສ່ຮູບແບບ ການເວົ້າແບບປະເພນີ ເຊັ່ນ ການຊໍ້າຄໍາ ແລະ ການອ້າງອີງເຖິງ ອະດີດ. ໃນຍຸກຫຼັງເອກະລາດ, ມີການປ່ຽນແປງໄປສູ່ການໃຊ້ ວິທີການເຊື່ອມໂຍງແບບອຸດົມການທາງການເມືອງທີ່ເນັ້ນການ ສ້າງເອກະລັກແຫ່ງຊາດ. ໃນຍຸກປັດຈຸບັນ, ຜູ້ນໍາມີການປັບໃຊ້ ທັງຮູບແບບແບບປະເພນີ ແລະ ສາກົນ, ລວມທັງມີການໃຊ້ວິທີ ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ເໝາະສົມກັບສັງຄົມອອນລາຍ ພ້ອມນີ້ ການສຶກສາຍັງພົບວ່າ ການເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ເວົ້າໃນບົດເວົ້າ (speaker positioning) ແລະ ຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຜູ້ເວົ້າ ກັບຜູ້ຟັງໄດ້ປ່ຽນແປງຢ່າງຊັດເຈນໃນແຕ່ລະຍຸກສະໄໝ.

ຫົວຂໍ້ Cohesive Devices in English Academic Writing: A Comparative Study of Native English and Vietnamese Writers ໂດຍ Tran, T. L., & Duong, M. T. (2020) ຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາແລະປຽບທຽບການໃຊ້ ວິທີສ້າງການເຊື່ອມໂຍງ (cohesive devices) ລະຫວ່າງນັກ ຂຽນຊາວອາເມຣິກາແລະນັກຂຽນຊາວຫວຽດນາມໃນບົດ ຄວາມວິຊາການດ້ານວິທະຍາສາດສັງຄົມ. ຈຸດປະສົງການສຶກສາ ວິເຄາະຄວາມຖີ່, ຮູບແບບ, ແລະຄວາມແຕກຕ່າງໃນການໃຊ້ຄໍາ ເຊື່ອມຕ່າງໆ ເພື່ອເຂົ້າໃຈອິດທິພົນຂອງພາສາທີ່ໜຶ່ງຕໍ່ການຂຽນ ໃນພາສາອັງກິດ. ການວິໄຈພົບວ່ານັກຂຽນຊາວຫວຽດນາມໃຊ້ ຄໍາເຊື່ອມປະເພດຂັດແຍ້ງ (adversative connectors) ແລະ ເຫດຜົນ (causal connectors) ຫຼາຍກວ່ານັກຂຽນຊາວອາ ເມຣິກາຢ່າງມີໄນສໍາຄັນທາງສະຖິຕິ. ຂະນະທີ່ນັກຂຽນຊາວອາ ເມຣິກາມີການໃຊ້ການອ້າງອີງ (reference) ແລະການເຊື່ອມ ໂຍງທາງຄໍາສັບ (lexical cohesion) ທີ່ຫຼາກຫຼາຍກວ່າ. ການ ສຶກສາຍັງພົບວ່າ, ຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວອາດສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນ ຮູບແບບການຄິດແລະການນໍາສະເໜີຄວາມຄິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ລະຫວ່າງສອງວັດທະນະທໍານີ້.

Sinicrope, C., & Nguyen, T. H. (2019) ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ Lexical Cohesion in Written ASEAN News Reports: A Comparative Study Between Native and Non-native Writers ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາປຽບທຽບການ ໃຊ້ການເຊື່ອມໂຍງທາງຄໍາສັບ (lexical cohesion) ລະຫວ່າງ ນັກຂ່າວທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງພາສາອັງກິດ ແລະ ນັກຂ່າວຈາກປະເທດ ອາຊຽນທີ່ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງພາສາອັງກິດ ໃນການຂຽນບົດລາຍ ງານຂ່າວກ່ຽວກັບອາຊຽນ. ຜົນໄດ້ຮັບພົບວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງ ທີ່ສໍາຄັນໃນຮູບແບບການໃຊ້ການເຊື່ອມໂຍງທາງຄໍາສັບ ລະຫວ່າງສອງກຸ່ມ. ນັກຂ່າວທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງພາສາອັງກິດມັກໃຊ້ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຄໍາສັບທີ່ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍຄືກັນ (synonymy) ແລະ ຄໍາສັບທີ່ມີຄວາມສໍາພັນກັນ ຫຼາຍກວ່າ,

ໃນຂະນະທີ່ນັກຂ່າວຈາກອາຊຽນມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະໃຊ້ການຊ້ຳຄຳ (repetition) ເພື່ອສ້າງການເຊື່ອມໂຍງ. ການສຶກສາຍັງພົບວ່າ ຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວສິ່ງຜິດພ່ອງແບບການນຳສະເໜີເນື້ອ ໃນ ແລະ ການສື່ສານໃນບົດຂ່າວ.

ວິທີດຳເນີນການສຶກສາ

ການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ແມ່ນສຶກສາແບບຄຸນນະພາບ ໂດຍນຳໃຊ້ ວິທີການສຶກສາເອກະສານ (Documentary Research) ໂດຍ ມີການດຳເນີນການຮວບຮວມເອກະສານຕ່າງໆ ແລະ ບົດ ຄົ້ນຄວ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລວມເຖິງການທົບທວນແນວຄິດທິດສະ ດີການເຊື່ອມໂຍງຄວາມ. ດຳເນີນການວິເຄາະຂໍ້ມູນແມ່ນຈະນຳ ເອົາບົດພະລາຊະໂອວາດທີ່ພະຍາຝ່າງມາກ່າວໃນມື້ສະຫຼອງໄຊທີ່ ວຽງຈັນ ມາວິເຄາະຕາມແນວຄິດທິດສະດີ ວິທີການເຊື່ອມໂຍງ ຄວາມຄື ແລ້ວນຳສະເໜີເປັນແຕ່ລະຂໍ້ ຈາກຜົນຄົ້ນຄວ້າທີ່ພົບ.

ຜົນຂອງການສຶກສາ ແລະ ການສົນທະນາ

ຜົນການສຶກສາພົບວ່າ:

1. ຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານປະໂຫຍກຕໍ່ກັນ

(Lexical Cohesion) ພະລາຊະໂອວາດພະຍາຝ່າງມີການ ໃຊ້ຄຳສັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນເປັນກຸ່ມ ເຊິ່ງປາກົດຕັ້ງແຕ່ຕອນຕົ້ນ ຈົນຮອດຕອນຈົບຂອງບົດ ເຊັ່ນ: ກຸ່ມຄຳກ່ຽວກັບການປົກຄອງ, ກຸ່ມຄຳກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອ ແລະ ກຸ່ມຄຳກ່ຽວກັບການລົງໂທດ ດັ່ງນີ້:

- 1) ກຸ່ມຄຳກ່ຽວກັບການປົກຄອງພົບວ່າມີຄຳວ່າ: "ບ້ານ ເມືອງ", "ເຈົ້າຂຸນ", "ໄຜ່" ແລະ "ແຜ່ນດິນ" ດັ່ງປາກົດໃນບົດຄື: "ເຈົ້າທັງຫຼາຍຮັກສາບ້ານເມືອງ ຢ່າໃຫ້ມີຂ້າລັກຄົນໂຈນ" "ເຈົ້າຂຸນຢ່າໃໝ່ໄຜ່ກາຍຮ້ອຍຂຶ້ນໄປ ຜູ້ໃດຍັງໃໝ່ຈັກເສຍ ໜ້າຕົວມັນ ຈັກເອົາໃສ່ຕາງໄຜ່" "ອັນໜຶ່ງເຈົ້າທັງຫຼາຍຢ່າເອົາໄຜ່ເປັນຂ້ອຍ" "ສົມໂທດແລ້ວໃຫ້ປ່ອຍເສຍຫາວຽກຫາການ ສົມບັດອັນ ຈັກເກີດມາໃນແຜ່ນດິນນີ້".

- 2) ກຸ່ມຄຳກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອພົບວ່າ ມີຄຳວ່າ: "ແຖນ", "ບູຊາ", "ເທວະດາ", "ຜີຝ້າຜີແຖນ" ດັ່ງປາກົດໃນບົດຄື: "ເຮົາຈັກໄດ້ບູຊາແຖນຝ້າຄືນ ທັງແຖນຄົມ ແຖນແຕ່ງ ແຖນ ຊຶ່ງ ແຖນເຖິກ" "ເຮົາຈັກໄດ້ບູຊາຜີຝ້າຜີແຖນທັງຫຼາຍຝູງນີ້ແລ" "ທັງເຖົ້າເຍີ ເຖົ້າໄລ ແມ່ຢ່າງາມ ແມ່ມິດ ບິນທັງເທວະດາ" "ເຮົາຈັກໄດ້ບູຊາຜີຝ້າຜີແຖນທັງຫຼາຍຝູງນີ້ແລ"

- 3) ກຸ່ມຄຳກ່ຽວກັບການລົງໂທດພົບວ່າມີຄຳວ່າ: "ໃສ່ຄອກ ຂັງໄວ້", "ໂທດ", "ໃໝ່" ດັ່ງປາກົດໃນບົດຄື: "ໂທດບໍ່ໜັກຢ່າໄດ້ຂ້າ ທ່ວ່າໃຫ້ໃສ່ຄອກຂັງໄວ້" "ເປັນໂທດອັນໜັກ ຈຶ່ງຕາມເຫດມັນ"

"ເຈົ້າຂຸນຢ່າໃໝ່ໄຜ່ກາຍຮ້ອຍຂຶ້ນໄປ ຜູ້ໃດຍັງໃໝ່ຈັກເສຍໜ້າ ຕົວມັນ"

2. ການເຊື່ອມໂຍງທາງໄວຍາກອນ

(Grammatical Cohesion)

ໃນພະລາຊະໂອວາດໄດ້ໃຊ້ວິທີທາງໄວຍາກອນເພື່ອສ້າງການ ເຊື່ອມໂຍງບົດຢ່າງກົມກຽວ ເຊັ່ນ: ການໃຊ້ຄຳເຊື່ອມ, ຄຳຕໍ່ ແລະ ການອ້າງເຖິງຜູ້ຝັງ ດັ່ງລາຍລະອຽດລຸ່ມນີ້:

- 1) ການໃຊ້ຄຳເຊື່ອມເຊັ່ນ "ອັນໜຶ່ງ" ເພື່ອແບ່ງຕົວບົດພະ ລາຊະໂອວາດເປັນຂໍ້ໆ ດັ່ງປາກົດຄື: "ອັນໜຶ່ງ ຢ່າໃຫ້ຂ້າຝັນກັນ ແມ່ນວ່າຂ້ອຍຜິດກໍດີ" "ອັນໜຶ່ງ ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍຢ່າຜິດຢ່າຂ້ອງກັນ ໃຫ້ຜ່ອມກັນດູ ຂອບບ້ານຂອບເມືອງທັງມວນ" "ອັນໜຶ່ງ ຕ່າງບ້ານຕ່າງເມືອງທັງມວນ ເຂົາຈັກກະທຳບຽດ ບຽນບ້ານເມືອງເຮົາສິ່ງໃດກໍໃຫ້ຮູ້ ໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ"

- "ອັນໜຶ່ງ ສອງເດືອນໃຫ້ໃຊ້ເມືອໄຫວ້ເຮົາ ເມືອຮອດຊຽງດົງ ຊຽງທອງຜູ້ນແລ້ວ" "ອັນໜຶ່ງເຈົ້າທັງຫຼາຍຢ່າເອົາໄຜ່ເປັນຂ້ອຍ" "ອັນໜຶ່ງ ໄປເສີກຢ່າເອົາຄຳຫົວໄຜ່"

- 2) ການໃຊ້ຄຳຕໍ່ "ແລ" ເພື່ອເນັ້ນຍ້າຄວາມສຳຄັນໃນຕອນ ທ້າຍປະໂຫຍກ ດັ່ງປາກົດຄື: "ຄັນມີຄົນສົມບັດກໍຈຶ່ງມີ ຄັນບໍ່ມີຄົນສົມບັດເຂົ້າຂອງກໍຫາບໍ່ ໄດ້ແລ". "ເຫດເຮົາບໍ່ໃຫ້ຂ້າຄົນເພື່ອດັ່ງນີ້ແລ". "ເຮົາຈັກໄດ້ບູຊາຜີຝ້າຜີແຖນທັງຫຼາຍຝູງນີ້ແລ". "ຄັນຜູ້ໃດບໍ່ຂຶ້ນ ເຮົາວ່າບໍ່ຊື່ ຕໍ່ເຮົາແລ".

- 3) ການອ້າງອີງຜູ້ຝັງດ້ວຍຄຳວ່າ "ເຈົ້າທັງຫຼາຍ" ສະແດງເຖິງ ການສື່ສານທາງດຽວຈາກຜູ້ປົກຄອງສູ່ຊັ້ນຊຸມນາງຜູ້ປົກຄອງ ບ້ານເມືອງຕ່າງໆ ດັ່ງປາກົດຄື: "ເຈົ້າທັງຫຼາຍຮັກສາບ້ານເມືອງ ຢ່າໃຫ້ມີຂ້າລັກຄົນໂຈນ"

3. ການເຊື່ອມໂຍງທາງເນື້ອໃນ (Thematic Cohesion)

ພະລາຊະໂອວາດມີຫົວຂໍ້ຫຼັກທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນ ເຊິ່ງຫົວຂໍ້ທີ່ ພົບມີ: ຄວາມສາມັກຄີ, ການປົກປ້ອງບ້ານເມືອງ, ຫຼັກການຍຸຕິ ທຳ, ຜິດກຳທາງສາສະໜາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມສຳພັນລະ ຫວ່າງເຈົ້າຂຸນກັບໄຜ່ ເຊິ່ງມີລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້:

- ກ. ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ມີຫົວຂໍ້ຄວາມສາມັກຄີ ພົບວ່າ ມີການ ໃຊ້ຄຳວ່າ: "ຢ່າໃຫ້ຜິດຢ່າຂ້ອງກັນ" ແລະ "ຢ່າໃຫ້ຂ້າຝັນກັນ" ດັ່ງປາກົດ ໃນບົດດັ່ງນີ້: "ອັນໜຶ່ງ ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍຢ່າຜິດຢ່າຂ້ອງກັນ ໃຫ້ຜ່ອມກັນດູ ຂອບບ້ານຂອບເມືອງທັງມວນ"

"ອັນໜຶ່ງຢາໃຫ້ຂ້າຝັນກັນ ແມ່ນວ່າຂ້ອຍຜິດກໍດີ ເມຍຕົນຜິດກໍດີ ຕົນຢາຫຼອນຝັນຂ້າເສຍ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນພິຈາລະນາດູກ່ອນ"

ຂ. ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ມີຫົວຂໍ້ການປົກປ້ອງບ້ານເມືອງ ພົບວ່າມີການໃຊ້ຄຳວ່າ: "ໃຫ້ຜ່ອມກັນດູຂອບບ້ານຂອບເມືອງ" ດັ່ງປາກົດໃນບົດດັ່ງນີ້:

"ອັນໜຶ່ງ ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍຢາຜິດຢາຂ້ອງກັນ ໃຫ້ຜ່ອມກັນດູຂອບບ້ານຂອບເມືອງທັງມວນ"

ຄ. ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ມີຫົວຂໍ້ຫຼັກການຍຸຕິທຳ ພົບວ່າມີການໃຊ້ຄຳວ່າ: "ໂທດບໍ່ໜັກຢາໄດ້ຂ້າ" ດັ່ງປາກົດໃນບົດດັ່ງນີ້:

"ໂທດບໍ່ໜັກຢາໄດ້ຂ້າ ທ່ວ່າໃຫ້ໃສ່ຄອກຂັງໄວ້
ສົມໂທດແລ້ວໃຫ້ປ່ອຍເສຍຫວຽກຫາການ"

ງ. ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ມີຫົວຂໍ້ພິທີກຳທາງສາສະໜາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ ພົບວ່າມີການໃຊ້ຄຳວ່າ:

"ເຮົາຈັກໄດ້ບຸຊາແຖນ" ດັ່ງປາກົດໃນບົດດັ່ງນີ້:
"ອັນໜຶ່ງ ສອງເດືອນໃຫ້ໃຊ້ເມືອໄຫວ້ເຮົາ ເມືອຮອດຊຽງດົງ

ຊຽງທອງຜຸ່ນແລ້ວ ເຮົາຈັກໄດ້ບຸຊາແຖນຜ້າຄືນ ທັງແຖນຄົມ ແຖນແຕ່ງ ແຖນຊັ່ງ ແຖນເຖົກ ທັງເຖົ້າເຍີ ເຖົ້າໄລ ແມ່ຢ່າງາມ ແມ່ມິດ ບິນທັງເທວະດາ"

ຈ. ການເຊື່ອມໂຍງທີ່ມີຫົວຂໍ້ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເຈົ້າຊຸນກັບໄຟ ພົບວ່າມີການໃຊ້ຄຳວ່າ:

"ເຈົ້າທັງຫຼາຍຢາເອົາໄຟເປັນຂ້ອຍ" ດັ່ງປາກົດໃນບົດດັ່ງນີ້:
"ອັນໜຶ່ງເຈົ້າທັງຫຼາຍຢາເອົາໄຟເປັນຂ້ອຍ "

4. ການເຊື່ອມໂຍງທາງໂຄງສ້າງ (Structural Cohesion)

ພະລາຊະໂອວາດມີໂຄງສ້າງທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນຈົບ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ພາກຄື:

- 1) ພາກເລີ່ມຕົ້ນ
- 2) ພາກສ່ວນກາງ
- 3) ພາກສ່ວນທ້າຍ

ພາກສ່ວນຕົ້ນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄຳສັ່ງສອນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບການດູແລບ້ານເມືອງ, ພາກກາງເນື້ອໃນກ່ຽວກັບການບຸຊາແຖນຜ້າ ແລະ ພິທີກຳທາງສາສະໜາ ແລະ ພາກສ່ວນທ້າຍເນື້ອຫາກ່ຽວກັບການປະຕິບັດດ້ານໃນຄວາມຍຸຕິທຳໃນສັງຄົມ.

5. ການເຊື່ອມໂຍງທາງປະຫວັດສາດ (Historical Cohesion)

ພະລາຊະໂອວາດສະແດງການເຊື່ອມໂຍງກັບອຳນາດທີ່ສືບທອດກັນມາ ເຊັ່ນ: ການສືບທອດອຳນາດຕາມສາຍເລືອດ ແລະ ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງອຳນາດດັ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ປາກົດໃນບົດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

"ປູ່ເຈົ້າຝ້າຫຼວງໂງ່ມຫາກໄດ້ສັ່ງເຮົາໄວ້"
ຂໍ້ຄວາມຂ້າງເທິງນີ້ ແມ່ນການສືບທອດອຳນາດຕາມສາຍເລືອດໂດຍຈາກປູ່ມາສູ່ພະຍາຝ້າງຸ່ມ
"ປູ່ເຮົາເຈົ້າຫຼວງຝ້າໂງ່ມສັ່ງໄວ້ສືບປູ່ມາດັ່ງນີ້ແລ"

ຂໍ້ຄວາມຂ້າງເທິງນີ້ ແມ່ນຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງອຳນາດຈາກຮຸ່ນປູ່ມາສູ່ພະຍາຝ້າງຸ່ມ

ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນວ່າ ພະລາຊະໂອວາດຂອງເຈົ້າຝ້າງຸ່ມມີຄວາມເປັນເອກະພາບດ້ານການເຊື່ອມໂຍງ (cohesion) ພໍສົມຄວນ, ເນື່ອງຈາກໃນບົດພະລາຊະໂອວາດມີໂຄງສ້າງເປັນໄປຕາມຈຸດປະສົງຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມທີ່ຕ້ອງການສື່ສານໃຫ້ຂຸນນາງກໍຄືໄຟຝ້າລາຊະດອນທັງຫຼາຍຂອງອານາຈັກລ້ານຊ້າງ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ຊ່ວຍກັນໃນການສ້າງສາອານາຈັກໃຫ້ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຄື ມີການວາງຫຼັກການປົກຄອງບ້ານເມືອງ, ການສ້າງຄວາມຊອບທຳທາງສາສະໜາ ແລະ ການກຳນົດກົດເກນຍຸຕິທຳສຳລັບທຸກຊັ້ນຄົນ. ໃນບົດພະລາຊະໂອວາດມີການໃຊ້ຄຳສັບທີ່ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງ, ທັງດ້ານໂຄງສ້າງປະໂຫຍກທີ່ເອກະພາບ ແລະ ມີການອ້າງອີງຮາກເຫງົ້າທາງປະຫວັດສາດ ທີ່ໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ພະລາຊະໂອວາດນີ້ມີອຳນາດໃນການສື່ສານ.

ຜົນການສຶກສາກໍເຫັນວ່າ ເປັນຕາມຕາມແນວຄິດຂອງ Halliday ແລະ Hasan (1976) ທີ່ໄດ້ ໃຫ້ ນິ ຍາ ມ ໄ ວ້ , cohesion ແມ່ນການເຊື່ອມໂຍງເຊື່ອມຕໍ່ທາງຄວາມໝາຍທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນບົດຄວາມ ແລະ ເຮັດໃຫ້ບົດຄວາມນັ້ນແຕກຕ່າງຈາກກຸ່ມປະໂຫຍກທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ໂດຍແນວຄິດຂອງ Halliday ແລະ Hasan (1976) cohesion ສາມາດແບ່ງອອກເປັນປະເພດຕ່າງໆຄື ການເຊື່ອມໂຍງທາງໄວຍາກອນ ປະກອບມີ: 1) ການອ້າງອີງ (Reference), 2) ການແທນທີ່ (Substitution), 3) ການລະ (Ellipsis), 4) ຄຳເຊື່ອມ (Conjunction). ສ່ວນການເຊື່ອມໂຍງທາງຄຳສັບ (Lexical Cohesion) ປະກອບມີ: 1) ການຊື່ຄຳ, 2) ຄຳທີ່ກ່ຽວພັນກັນ, 3) ຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍຄ້າຍຄືກັນ, 4) ຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍກົງກັນຂ້າມ, 5) ຄວາມສຳພັນແບບລວມ-ສະເພາະ.

ສະຫຼຸບຜົນການສຶກສາ

ຈາກຜົນການສຶກສາສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການເຊື່ອມໂຍງທາງໄວຍາກອນໃນພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງທາງຄຳສັບໃນພະລາຊະໂອວາດຂອງພະຍາຝ້າງຸ່ມ ແມ່ນມີ 5 ວິທີ: ຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານປະໂຫຍກຕໍ່ກັນ ໂດຍມີ ກຸ່ມຄຳກ່ຽວກັບການປົກຄອງ, ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ການລົງໂທດ; ການເຊື່ອມໂຍງທາງໄວຍາກອນ ໂດຍມີການໃຊ້ຄຳເຊື່ອມ, ຄຳຕໍ່ ແລະ ການອ້າງເຖິງຜູ້ຝັງ; ການເຊື່ອມໂຍງທາງເນື້ອໃນ ເຊິ່ງຫົວຂໍ້ທີ່ພົບມີ: ຄວາມສາມັກຄີ, ການປົກປ້ອງບ້ານເມືອງ, ຫຼັກການຍຸຕິທຳ, ພິທີກຳທາງສາສະໜາ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເຈົ້າຊຸນກັບໄຟ; ການເຊື່ອມໂຍງທາງໂຄງສ້າງ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ພາກຄື: ພາກເລີ່ມຕົ້ນ, ພາກສ່ວນກາງ ແລະ ພາກສ່ວນທ້າຍ; ການເຊື່ອມໂຍງທາງປະຫວັດສາດ ແມ່ນການເຊື່ອມໂຍງກັບອຳນາດທີ່ສືບທອດມາ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະ

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ແມ່ນການນຳເອົາທິດສະດີດ້ານພາສາສາດມາສຶກສາໃນແນວທາງການເຊື່ອມໂຍງ ອາດຈະບໍ່ທັນໄດ້ວິເຄາະແວດລ້ອມປັດໄຈຂອງການເກີດການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້ານຳ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນຢ່າງເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບແວດລ້ອມການເກີດມີພະລາຊະໂອວາດ ກໍອາດຈະນຳໃຊ້ແນວຄິດທິດສະດີດ້ານສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເພື່ອຈະພົບແວດລ້ອມຂອງການປາກົດພະລາຊະໂອວາດເພີ່ມຕື່ມໄດ້.

ເອກະສານອ້າງອີງ

- ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ. (2002). *ພະຍາຜ້າງຸ່ມ ແຫຼ່ງຫຼ້າທໍລະນີ ຜູ້ນຳພາສະຖາປະນາ ອານາຈັກລ້ານຊ້າງເອກະພາບ ຄົບຮອບ 650 ປີ*. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: ໂຮງພິມແຫ່ງລັດ.
- ບຸນລ້ອມ ສີບຸນເຮືອງ ແລະ ຄະນະ. (2012). *ແບບຮຽນ ວັນນະຄະດີລາວຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາປີທີ 2*. ນະຄອນ ຫຼວງວຽງຈັນ: ໂຮງພິມແຫ່ງລັດ.
- ສີລາ ວິລະວິງ ແລະ ນວນ ອຸເທນສັກດາ. (1994). *ຕຳນານຂຸນ ບໍລົມລາຊາທິລາດ*. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: ຫໍສະໝຸດແຫ່ງຊາດ.
- ສຸເນດ ໄພທິສານ ແລະ ຄະນະ. (2000). *ປະຫວັດສາດລາວ(ດົກ ດຳບັນ-ປັດຈຸບັນ)*. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: ໂຮງພິມແຫ່ງລັດ.
- ດວງໄຊ ຫຼວງພະສີ. (2012). *ອານາຈັກລາວລ້ານຊ້າງ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ*. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: ນະຄອນສິຟຣິນຕິງ.

Halliday, M. A. K., & Hasan, R. (1976). *Cohesion in English*. Longman.

Souksavath, P., & Rivera, M. (2023). From Pulpit to Parliament: A Diachronic Study of Cohesion in Ceremonial Speeches in Southeast Asian Context. *Asian Journal of Discourse Studies*, 18(1), 34-62.

Sinicrope, C., & Nguyen, T. H. (2019). Lexical Cohesion in Written ASEAN News Reports: A Comparative Study Between Native and Non-native Writers. *RELC Journal*, 50(1), 86-103.

Tran, T. L., & Duong, M. T. (2020). Cohesive Devices in English Academic Writing: A Comparative Study of Native English and Vietnamese Writers. *Journal of English for Academic Purposes*, 45, 101-115.